

The African Express

DAILY EDITION

'The African Express' is een uitgave van 'Gateway to Africa', in samenwerking met ConceptT.

Tring, Tring; de telefoon gaat, het is de dagcommissie... Ik nam met een iet wat schorre stem op. Met een opgetogen stem zei Reinout: "oh, jullie zijn ook al wakker!" Niet dat ik het waar was maar toch was het antwoord ja. Denk dat er nog wel meer in dezelfde situatie verkeerden als ik. Na een warme douche kon ik wel zeggen dat ik klaar was voor deze dag.

Met de bus naar de Cape Peninsula University of Technology. Onderweg een slecht (sterk) verhaal van Tom van "hagel in de aars" Swaay vanwege een te late aankomst bij de bus. Waar we presentaties kregen over Water Supply en Sanitation in Informal Settlements. Alwaar we werden voorgesteld aan de presentatoren van de dag en onze begeleiders, onder leiding van Prof. Frank Arms (Chairman Frank Aarns).

Na het ontbijt was het lastig om de presentaties met volle maag te volgen, vanwege de toch wat smerige beelden die te zien waren. Foto's van toiletten die verstopt zijn en omringt door vuil en de inhoud moet gecensureerd worden in dit verslag. Maar het geeft wel aan welke problemen er spelen in de achterstandswijken, of moeten we prachtwijken zeggen?, van Zuid Afrika. In het praatje over onze Universiteit werd Pieter van Oel, één van de begeleiders, neergezet als "de sanitationman, who does a lot, but works a bit". Thanks Mart'n!

Aan het einde van de ochtend, die we voor het eerst in deze 5 dagen voor op schema afsloten, werd ons wel meegegeven dat er in Zuid Afrika, maar ook in de rest van de wereld, een groot tekort is aan ingenieurs. En als we zouden willen dan zijn afstudeerplekken geen enkel probleem. Dus moeders, het afronden van de studie moet geen probleem zijn!

Terug aangekomen bij het hotel snelt Buddy zich naar zijn hotelkamer omdat er, vermoedelijk, zakkenrollers actief waren de dag ervoor en hij zijn "moneybelt" kwijt was. Achteraf bleek op de kamer dat sommige blikken priceless zijn, en de mastercard was teruggevonden..... Het bleek een goed uitgevoerde grap te zijn, een samenzwering op meerdere fronten (wat een stress!).

Om het goed te maken een pizzabrood gescoord bij de plaatselijke pick'n pay. Hierna moesten we ons weer in de bus melden om naar het stadhuis van Kaapstad te gaan. Als eerste kregen we een presentatie over de herinrichting van de stad. Dignified places project staat voor de aanpak van wijken door het uitvoeren van enkele stappen. Kort samengevat is een buurtcentrum, of een centraal plein, het hart van de wijk waar mensen samen kunnen komen. Hier omheen moet de rest worden ingevuld. Een erg interessant en goed concept dat hier ook echt werkt.

Echter, het duurde allemaal wat langer dan nodig was. De desinteresse commissie moest overuren draaien. Het scherm was geel en de kamer donker, twee ingrediënten die voor slaperige studenten zorgden. De enige reden dat Hans Cortenbach wakker bleef was omdat hij al 30 minuten naar de wc moest (toepasselijk na onze presentatie van vanmorgen). Na een korte koffie-break konden we weer verder. Gevolgd door een presentatie over het N2-Gateway Housing Project waar het ging over het opknappen van informal settlements (wij noemen het sloppenwijken) tussen het vliegveld van Kaapstad en het Centrum. Naar onze mening, die breed gedeeld wordt, is dit project er vooral om het imago van de stad te verbeteren voor de komende Fifa World Cup Soccer. Voor de mensen die op een wachtlijst staan van een jaar voor een

woning van in de Randstad, het kan altijd erger. In Kaapstad staan er 400.000 mensen op een wachtlijst voor een huis. Het is dus een vrij uitzichtloze situatie, temeer omdat er jaarlijks zo'n 58.000 nieuwe woningzoekenden bijkomen.

Voor wat betreft de presentatie, de foto's waren helaas weggefallen. Maar toch kon de presentatie doorgaan. Met een groene achtergrond een rode laser aanwijzer beschreef Peter duizend (en één) woorden wat te zien had moeten zijn. En dit een half uur lang. Stel voor dat u nu een half uur naar de gekleurde muur gaat kijken en dat uw man/vrouw 5 foto's gaat beschrijven met een laser aanwijzer..... Dit was trouwens wel het enige moment dat niemand slaperig was maar wel krampen in de buik had van het lachen inhouden. Dit project is tevens het projectbezoek van morgenochtend. Onze gids kon ons, als we in de groep bleven, 90% veiligheid beloven. Hopelijk leest u morgen weer een dagverslag, geen bericht is slecht bericht in dit geval.

Aangezien we de afgelopen dagen gegeten hebben bij tentjes die iet wat Europees aandeden was het vandaag toch echt de beurt aan een Afrikaans Restaurant. Met de hagedissen op de muur konden we kiezen uit diverse Afrikaanse Specialiteiten: Braai, BBQ en flame grilled. Na de overheerlijke Springbok Carpaccio (ongeveer 0,1 gram, zie onderstaande foto) kregen we een dikke maaltijd met veel vlees. Iedereen keek hier watertandend naar uit.

Marco had tijdens het avonddiner echter alleen oog voor de wonderschone uitdossingen van de Afrikaanse (vrouwelijke) serveersters en wilde zichzelf ook versieren, goed gelukt alleen komt het er de eerste 4 dagen niet af!

Nu voor morgen zijn we ons in de lobby aan het voorbereiden op het projectbezoek bij de N2 Gateway Housing Project, zoals eerder vermeld, en op het bezoek aan Robben Eiland. We hoeven niemand uit te leggen dat dit het gevangeneiland is waar Nelson Mandela 27 jaar van zijn leven heeft doorgebracht. Natuurlijk 's avonds nog een paar biertjes gedronken om alle indrukken van vandaag door te nemen aan de bar.

Zoals elke dag is ook vandaag de foto van de dag (dinsdag) bekend gemaakt. In de bus is het toch elke keer weer spannend, zweet tussen de billen van de fotograven, maar dan komt de foto commissie met de uitslag. De foto van gisteren heeft de titel: "Schatje mag ik je foto?". Uitleg niet nodig.

Dit waren Buddy en Marc voor de Daily African Express in Kaapstad, Zuid Afrika

